

Maša Prah: POMAHAJ, PREDEN GREŠ!

Pretvarjam se, da sem majhen otrok.

Drobni fantek ali deklica.

Strmim v nebo.

Vonjam vreme.

Kot ribje luske na nebu oblaki žarijo in plavajo.

In že plešem.

V plastičnih čevljicah, nad rožnatimi bonboni.

Božja hči.

Dvignem ročici, da zaščitim oči pred soncem.

Zaspim.

Sanjam kot veter, ki pleše z oblaki.

Mirno. Po tihem.

In hitro čez nebo, kakor ptice letajo.

Toda lastovke mi pravijo:

»Kmalu pride veter.

Zato se poslovi, dokler ga še ni.

In pomahaj, preden greš.«